

РЕШЕНИЕ

№ 1113

гр. Русе, 15.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивайло Д. Иванов

при участието на секретаря Елисавета Янк. Янкова
като разгледа докладваното от Ивайло Д. Иванов Гражданско дело №
20224520100766 по описа за 2022 година

Предявена е искова молба с правно основание чл.49, ал.1 от СК.

Ищецът В. П. В. твърди, че с ответницата живели на семейни начала от 2007г., като тя има родено дете от предходен брак, което живеело с тях. Двамата сключили граждански брак на 23.08.2016г. в гр.Русе, който е първи за ищеца и втори за ответницата, а на 09.11.2016г. им се родило малолетното дете Г. В. В. Установили се да живеят в общинско жилище на адрес: гр.Р***, ул."Й***" № 3, бл.52, вх.3, ет.3, ап.6. В началото отношенията им били добри, но постепенно се влошили. Ответницата станала раздразнителна, лесно губела контрол над себе си, всичко я дразнело, предизвиквала конфликти почти ежедневно и упреквала съпруга си за всичко. Каквото и той да сторел било подлагано на унищожителна критика. С времето съпругата му започнала да демонстрира и непоносимост към неговите близки – майка и сестра. Ищецът и роднините му имали наследствена къща в с.К*** и когато майка му се върнала в България след доста години работа в Гърция, тя се установила в тази къща. Това станало основен повод за конфликти, тъй като преди това двамата съпрузи често пребивавали там. Майката на ищеца била толерантен човик и приела добре Р., но тя винаги била недоволна. При едно от посещенията им на село, ответницата дори си позволила да направи опит да бие свекърва си, при което се наложило ищецът да се намеси. Упреквало го, че дори и след като тя отказала да идва на село, а ищецът продължавал да ходи там, макар и по работа. Съпругата му винаги е била психически лабилна, дори и преди тяхното запознанство. Това станало известно на ищеца от бившия съпруг на ответницата, с когото бил в добри отношения. Той винаги се стараел да подкрепя съпругата си, да я

разбира, да ѝ помага и да ѝ бъде опора. На няколко пъти ответницата провеждала медикаментозно лечение за депресивните си състояния. В тези периоди именно ищецът бил този, който всячески демонстрирал подкрепа и разбиране. Депресивното ѝ състояние станало причина дори да бъде освидетелствана от ТЕЛК. С експертно решение № 59/22.03.2021г. била преосвидетелствана, като ѝ е определена намалена работоспособност 60% поради установената диагноза: Рецидивиращо депресивно разстройство, умерено тежък епизод. Отношенията между съпрузите особено се влошили през лятото на 2021г. Поради ангажименти, ищецът трябвало да прекарва повече време в с.К***, но тогава съпругата му не пускала детето с него, въпреки, че дъщеря му се чувствала добре на село. Той се съобразил с нейното желание и не спорил с нея. С времето обаче съпругата му ставала все по-конфликтна и отчуждена от него. Дори и когато си бил в къщи, тя прекарвала повече време в дома на нейни познати, които наричала приятели. Ищецът лично не познавал тези хора, но според него са били от ромски произход и в малък двустаен апартамент живеели 6-7 човека. При гостуванията на ответницата в дома им, тя вземала и детето Г. и стоели там с часове наред. Веднъж детето му споделило за необичайна ситуация, която на ищеца прозвучала твърде смущаващо, а именно: докато то си играло в една от стаите, съпругата му не била при него. Г. отишла да я търси в другата стая и като влязла видяла, че единият от мъжете живеещи в този дом на име М. лежал на леглото, а майка ѝ била върху него и когато детето влязло, те се уплашили и му се скарали, че влиза така. После му обяснили, че майка ѝ разтривала М., а детето било много притеснено, когато разказало това на баща си. Разказът на дъщеря му предизвикала у ищеца резонни въпроси, които след като задал на съпругата си, положението в дома им станало непоносимо, а малко след това тя заговорила за развод. Причината за развода на ответницата с първия ѝ съпруг също била изневяра от нейна страна. Именно като изневяра ищецът възприел случилото се, за което детето му разказало. След като заговорили за развод, ходили да се консултират с адвокат, който съпругата му била избрала, за да се разведат по взаимно съгласие. Договорили условия, които според ищеца били разумни и предстояло образуване на дело. Тогава съпругата му започнала да си сменя позицията почти всеки ден. Поставяла нови и нови условия и когато той ги приемел, тя пък ги отхвърляла, а пък били предложени от нея. Това направило невъзможно разводът им да бъде по взаимно съгласие. Дори и след като разбрал за изневярата на съпругата си, ищецът се постарал да преодолее болката си от този факт в името на това да запазят семейството си и да продължат да градят съвместния си живот. Ответницата обаче ставала все по-студена, дистанцирана и отчуждена. Още повече се отдалечила от него, а и от детето. Дъщеря им също не се чувствала добре в тази обстановка, тъй като също била пренебрегвана от майка си. Виждала огромната промяна в негативен аспект в поведението на майка си, нейното отчуждение и незаинтересованост от семейството им. Ищецът многократно правил опити да разговаря със съпругата си, за да изяснят отношенията си, както и да говорят за бъдещето им като семейство, но тя му заявявала, че имала право на личен живот и че при него нищо не я задържало. Твърди и че през целия им семеен живот правел усилия за изграждане на пълноценна връзка и адекватно партньорство, но съпругата му не търсела във връзката им взаимност. С времето ответницата все по-явно му показвала равнодушие, отчужденост,

поставяла бариери в общуването с него, не искала и не зачитала мнението му. Не получавал от нея близост, взаимност и грижа. Независимо от всичко, той проявявал търпимост и се надявал с времето тя да промени отношението си към него и детето, което не се случило. Ищецът бил посветен на семейството и детето, като участвал активно в семейната издръжка, а и е полагал грижи за детето и семейството. Като свое дете приел и детето от предходния брак на съпругата му, до момента, в който тя го настроило срещу него, а това се опитвала да направи и с дъщеря им. Детето било раздвоено и объркано. Своята лабилност, ответницата пренасяла и в отношенията си с детето. Вменявала му, че то трябвало да се грижи за нея, което дъщеря им приемала като отговорност, но и тежест. Детето е привързано към баща си и емоционалната им връзка е много силна. От раждането му ищецът полагал грижи за него, разбира се наред с майката. Дни наред дъщеря му е била само с него и твърди, че може да полага пълноценни грижи за него, така както е правел и до сега. Счита, че той е по-пригодния родител да упражнява родителските права спрямо малолетното им дете, тъй като той е именно родителят, който дава на детето сигурност и стабилност. Съпругата му неведнъж е споделяла, че се затруднява в грижите за децата, като това е споделяла и пред лекуващите я лекари в продължение на години. Този факт е отразен и в раздел „анамнеза” на експертно решение № 59/22.03.2021г. на ТЕЛК. По отношение на съпругата си е демонстрирал лоялност и уважение. Не е предизвиквал конфликти и не се е дезинтересирал от бащински или съпружески задължения. Към ответницата проявявал привързаност, уважение, всеотдайност, подкрепял всяко нейно начинание, правил редица компромиси с изразената ѝ склонност да доминира и налага мнението си за всичко. Проблемите им с ответницата се коренят в различните им ценностни системи и разбирания за отношенията между съпрузите, които различия с времето станали непреодолими. Тя демонстрирала към ищеца превъзходство, изтъквала преимуществата си, омаловажавала грижите му, била вечно недоволна и неудоволетворена. Налагала своите разбирания и правила, обезличавала съпруга си като мъж и личност, а наред с това поддържала извънбрачни връзки. От м.октомври 2021г. със съпругата му са във фактическа раздяла, когато след скандал, ищецът напуснал семейното им жилище и се установил да живее в апартамента на майка си в гр.Русе. В това жилище има изключително добри битови условия за живот на детето им. По тези съображения твърди, че бракът му с ответницата е дълбоко и непоправимо разстроен, изпразнен от смисъл, съдържание и съществува само формално, като вината за това е изцяло нейна. Моли съда да постанови решение, с което да бъде прекратен брака на страните с развод поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство, по вина на съпругата; да му бъде предоставено упражняването на родителските права по отношение на детето Г. В. В. да бъде определено местоживеенето на детето да е при бащата; на майката да бъде определен режим на лични контакти и отношения с дъщеря ѝ, както следва: да я вижда и взема при себе си всяка първа и трета седмица от месеца от 18.00 часа в петък до 18.00 часа в неделя с преспиване, 30 дни през лятото, разпределени по следния начин: 15 дни през м.юли от 01. до 15 юли и 15 дни през м.август от 01. до 15. август, 3 дни по време на Коледните празници на всяка четна календарна година и 3 дни на Новогодишните празници на всяка нечетна календарна година,

определени за официални почивни дни с постановление на Министерски съвет, от 10.00 часа на първия от трите дни до 18.00 часа на третия ден, както и по всяко друго време по предварителна уговорка между родителите; ответницата да бъде осъдена да заплаща месечна издръжка на детето в минималния размер на 177.50 лева, считано от влизане в сила на съдебното решение, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска до настъпване на обстоятелства водещи до нейното изменение или прекратяване. Няма претенции за предоставяне ползването на семейното жилище в гр.Р***, ул."Й***" № 3, бл.52, вх.3, ет.3, ап.6, което е собственост на Община – гр.Русе, както и няма възражение ответницата да запази брачното си фамилно име. Претендира и направените по делото разноси.

Ответницата Р. П. П. не оспорва, че е налице дълбоко и непоправимо разстройство на брака. Твърди обаче, че вината за разстройството на брачните отношения е на ищеца. Претендира да бъде предоставено на нея упражняването на родителските права по отношение на детето и местоживеенето му да бъде определено да е при майката; на бащата да се определи режим на лични контакти и отношения с детето, както следва: да го вижда и взема при себе си всяка първа и трета седмица от месеца от 18.00 часа в петък с преспиване до 12.00 часа в неделя; 20 дни през лятната ваканция с преспиване, по предварителна уговорка между родителите, в период, когато майката не е в платен годишен отпуск; всяка четна година за Коледните празници от 12.00 часа на 24 декември до 12.00 часа на 26 декември; всяка нечетна година за Новогодишните празници от 12.00 часа на 31 декември до 18.00 часа на 1 януари; бащата да бъде осъден да заплаща на дъщеря си месечна издръжка в размер на 200.00 лева, считано от датата на предявяване на иска, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска с падеж 20-то число на месеца, за който се дължи издръжката, до настъпване на обстоятелства, водещо до нейното изменение или прекратяване; бащата да бъде осъден да заплати на дъщеря си издръжка за минало време – за периода от 13.12.2021г. до 08.03.2022г. включително, също в размер на 200.00 лева месечно, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане; да бъде предоставено ползването на семейното жилище, собственост на Община – гр.Русе, находящо се в гр.Р***, ул."Й***" № 3, бл.52, вх.3, ап.6, на майката Р. П. П.; да бъде осъден съпруга В. П. В. на основание чл.145 от СК да заплаща месечна издръжка на съпругата си Р. П. П. в размер на 180.00 лева за срок от две години, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение за прекратяване на брака, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска. Претендира и направените по делото разноси. Твърди, че проблемите между съпрузите са започнали, поради лошото отношение, което ищецът е имал към сина на съпругата си. Ответницата винаги и осъзнавала, че не е лесно да бъде прието чуждо дете и то от ревнив и властен мъж, какъвто е В.В.. По тази причина тя била изключително толерантна към онтошението му във времето. Многократно във времето е наричал сина ѝ с обидни думи, упреквал го и вдигал скандали с повод и без повод. Причините за скандалите били ежедневни битовизми, като например това, че момчето стои дълго в банята, според разбиранията на ищеца, както и че спи с пусната отоплителна печка. Упреквал го е, че изяжда всичко от хладилника и не оставял нищо за никого. Отношенията между тях винаги са били белязани от постоянните забележки на В.В. към него.

Многократно се е карал със съпругата си и в присъствието на сина ѝ, като е заявявал, че не му е баща и не е длъжен да се грижи за него и да го издържа, а биологичният му баща трябвало да си поеме отговорността. Ответницата не е имала лошо отношение към роднините на ищеца, дори напротив. В годините всячески се е опитвала да се сближи с тях и да спечели симпатията и обичта им. За съжаление майката на ищеца и сестра му винаги са имали нереално високо мнение за него и са считали, че съпругата му е недостойна за него. Всъщност В.В. не работел от 25 години под предлог, че е пенсионер по болест, въпреки че има право да работи, съгласно медицинската документация, с която е пенсиониран. Отношенията между ответницата и роднините на ищеца – майка и сестра, са били изключително изострени в годините, заради лошото отношение, което двете жени са имали към нея. Същите всячески са се опитвали да разделят двамата съпрузи. Невярно и превратно са представени събитията при скандал, който е възникнал между ответницата и майката на ищеца – че първата се опитвала да бие втората. Скандалът е започнал по вина на майката и сестрата на В.В., които за пореден път упрекнали и нападнали Р.П. за какво ли не. Вместо да застане до съпругата си, ищецът заявил, че не му се занимавало с глупости. Малтретирана психически до крайност ответницата станала и в пристъп на ярост предизвикан от нападките и обидите по нейн адрес, ударила силно по масата, в резултат на което няколко чинии паднали на земята. Майка на Венцислав я заляла с вода, а Р.П. хванала ръката ѝ, с която държала бутилката с вода. В този момент сестрата на ищеца станала от масата и тръгнала заплашително към ответницата, за да я удари. Усещайки заплахата, Р.П. отстъпила назад и хвърлила пластмасов стол. Относно твърдението за психическа лабилност на ответницата, не прави чест на съпруга ѝ да се възползва от това, че тя е вземала лекарства за нерви, в резултат на скандалите, предизвикани от него, сестра му и майка му. Никога преди сключването на брака, ответницата не е имала депресивни състояния. Сега също, след като живеят във фактическа раздяла, тя има подобрение и на практика няма депресивни разстройства, каквито е имала при съжителството си с ищеца. Твърди и че характерът на съпруга ѝ е изключително строг и избухлив, като същият е болезнено ревнив до степен на глупост и конспиративност. След прекомерна употреба на алкохол, което при него се случвало изключително често, той ставал изключително неконтролируем. Упреквал съпруга си, че му изневерява с всеки, като имал фиксация срещу мъж, с когото ответницата никога не е имала нищо общо. Влошаването на отношенията между страните не датира от 2021г., а още от 2020г., когато синът ѝ напуснал семейното им жилище и се преместил да живее при своите баба и дядо по майчина линия. Причината за това била тормозът, на който бил подлаган от В.В.. Освен отправяните обиди и лошо отношение, ищецът никога не му е позволявал да си покани гости, с думите, че домът им не бил хан. Отношенията между ищеца и нейния син са се влошили изключително много, след като ищецът си е позволил да му посегне. В последствие, действително В.В. е стоял предимно в с.Костанденец, но не защото е имал ангажменти, а защото не работел от дълго време и нямал представа, какво точно означава някой да има ангажменти. В тези периоди без каквато и да е причина той е липсвал от семейството. За съжаление, когато се върнел в семейното жилище липсата му не е била компенсирана, защото пиел само ракия и гледал телевизия, като не обръщал никакво

внимание на детето им Г. След като се напиел ставал изключително агресивен и започвал да се заяжда с всички. При скандали, детето Г. се е опитвало да защитава майка си, което още повече го ядосвало. Няколко пъти се е случвало синът на ответницата да изнася сестра си на ръце, когато има скандали между съпрузите В.В. е избухвал и е наричал детето и майка му с обидни и вулгарни думи, които после са били повтаряни от детето, което е споделяло пред приятели. Относно приятелите на ответницата, за които ищецът твърди, че били от ромски произход и живеели 6-7 човека в двустаен апартамент, твърденията му са неверни. Той не познава тези хора, тъй като не е имал желание да имат общи семейни приятели с Р. Същият живеел в измислен от него свят, със самочувствие без покритие и считал, че въпросните хора са недостойни да контактуват с него. Въпросното семейство живеело в съседен блок, като били изключително скромни и свестни хора. Жилището, което обитавали е четиристайно и в него живеят 7 човека. Ответницата често ги посещавала на гости, тъй като имала близки приятелски отношения с тях, а детето Г. играло с трите им деца. Съпрузите се казвали Е. и Л., а майката на последния била болна от рак и преди да почине през ноември 2021г., Р.П. е помагала на приятелите си в грижите за възрастната жена. Невярно е представена от ищеца случката, с която се цели доказване, че ответницата изневерявала на ищеца. В периода, когато възрастната жена била на легло и е имала силни болки в кръста, ответницата е взела лекарство, с което да я намаже, за да успокои болките ѝ. Тогава братът на Л. – М., също се оплакал, че има болки в кръста. Р.П. е казала, че след като намаже възрастната жена ще намаже и него, преди щателно да е измила ръцете си от лекарството. Ответницата започнала да маже кръста на въпросния мъж М. в присъствието на всички в къщата, тъй като в действията ѝ не е имало нищо смущаващо. В това време детето Г. било в другата стая и си играло с детето на приятелите ѝ Л. Докато Р. мажела кръста на М. в стаята е влязло детето Г., което е попитало майка си какво прави. Ответницата е обяснила на дъщеря си, че маже М., защото го боли кръста и иска да го излекуват. Г. разбрала всичко и разговорът е приключил. По-късно детето споделило на баща си, че майка ѝ е мазала чичо М., защото го болял кръста, в следствие, на което болезнено ревнивият В. започнал скандали и правел неверни заключения за изневяра от страна на съпругата си. Невярно е и твърдението, че ищецът бил в добри отношения с първия съпруг на ответницата. След фактическата раздяла между страните, В. е започнал да търси контакт с бившия съпруг на Р., за да се обединят срещу нея, като е невярно и че тя се разделила с него заради изневяра. Ответницата счита, че към момента е налице дълбоко и непоправимо разстройство на брака между страните и то единствено по вина на ищеца. Деспотичния му характер, липсата на нормално отношение към сина ѝ П., болезнената му ревност и обвиненията спрямо съпругата му за извънбрачни връзки, както и неуважителното му отношение към родителите ѝ са причина за изчерпването на брака им от съдържание. Страните живеят разделени от 13.12.2021г., след скандал предизвикан от ищеца, когато същият бил изведен от семейното жилище с помощта на органите на МВР. Съставен му бил и предупредителен протокол да се въздържа от домашно насилие по отношение на Р.П.. Силно преувеличени и изопачени са твърденията на ищеца, че след като са заживели във фактическа раздяла, същият е полагал усилия да съхрани брака си и да запазят семейството си. От тогава до настоящия момент

ответницата била подложена на изключителен психически тормоз по телефона, когато В. я обиждал и псувал. Ако опитите на ищеца за търсене на сексуален контакт с нея след като се напие се считат за опити за съхранение на брака, то със сигурност няма уважаваща себе си жена, която би продължило подобна връзка. Неясно било и как е участвал в издръжката на детето, както твърди, с оглед на това, че е безработен и с пенсията си от 375.00 лева трудно е покривал личните си разходи, които в годините са поемани от работещата Р. Невярно е и твърдението, че от раждането на детето Велев е полагал грижи наравно с майката. Това твърдение е противоречиво, с оглед на твърдението на ищеца, че доста често стоял в с.Костанденец, с оглед на ангажименти, които е имал там. Детето действително има изградена връзка с баща си, когото обича, но за съжаление към настоящия момент има страх от него. Страхува се, че ще го разделят от майка му, каквито внушения му е направил бащата, след раздялата, като детето е манипулирано и от последния срещу майка му. Към момента детето Г. посещава ДГ „Снежанка” в гр.Русе и тя е с нормално развитие за възрастта си. Грижите и разходите, във връзка с отглеждането му са поети изцяло от майката, като тя обезпечава посещенията на детето в детската градина, заплаща такса за посещение на уроци по танци в размер на 16.00 лева месечно, както и всички други необходими разходи. През тази година предстои детето да бъде ученичка в първи клас. Р.П. няма сключен трудов договор, но почиства апартаменти срещу заплащане и помага на брат си, който се занимава с вътрешно строителство. Същата работи заедно с него на строителни обекти и му помага в почистване и всяка друга работа, която е по силите ѝ. По този начин реализира доход над минималната работна заплата за страната. След раздялата между съпрузите, детето живее само с майката. Тя полага всички необходими грижи за него и може да разчита на подкрепата на родителите си, както и на брат си. Г. има силна връзка и привързаност към брат си – синът на ответницата П.А.. Р.П. притежава необходимия родителски капацитет, за да осигури спокойно детство и добро образование на Г. Между нея и детето има развита силна връзка и привързаност. Счита, че тя е по-пригодния родител, на когото следва да бъде предоставено упражняването на родителските права.

От събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Страните сключили граждански брак на 23.08.2016г. в гр.Русе, с акт за граждански брак № 463 от с.дата на длъжностното лице по гражданско състояние при Община – гр.Русе. От брака си страните имат родено едно дете – Г. В. В., родена на 09.11.2016г., видно от представените удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № 1724/11.11.2016г. на Община – гр.Русе. Ответницата има и роден син от предходен брак – П. И. А., който вече е навършил пълнолетие, но е живял заедно със страните по време на брака им в едно домакинство. По делото не се спори, че семейното жилище на съпрузите е общинско такова на адрес: гр.Р***, ул.”Й***” № 3, бл.52, вх.3, ет.3, ап.6, както и че през учебната 2021/2022г. малолетната Габриела посещава детска градина „Снежанка” в гр. Русе, а през учебната 2022/2023г. ѝ предстои да бъде ученичка в първи клас, както и че детето посещава Школа за танци към „Фламинго шоу” ЕООД, за което се заплаща месечна такса в

размер на 16.00 лева. Съгласно представената служебна бележка, издадена от Дирекция „Бюро по труда“ – гр.Русе на 29.04.2022г., ответницата Р.П. е регистрирана като безработна.

Представено е експертно решение на ТЕЛК № 90059/22.03.2021г., съгласно което на Р.П. е поставена диагноза: Рецидивиращо депресивно разстройство, сегашен епизод – умерено тежък и ѝ е определена 60% неработоспособност с дата на инвалидизиране от 06.11.2018г. В решението е посочено, че началото на психичното заболяване дебютира от 2010г., а от м.02.2018г. състоянието ѝ се влошило, като станала подтисната, мрачна, не се усмихвала, не се интересувала от нищо, не можела да спи, имала мисли да сложи край на живота си, написала два пъти предсмъртно писмо. Била подозрителна, със затруднение в междуличностовите отношения. Изпитвала затруднения в справянето с грижите за децата си – едното на тинейджърска възраст, а другото на две години и имала конфликтни взаимоотношения със съпруга си. Била на болнично лечение, а след това на домашно медикаментозно такова.

Представен е протокол за предупреждение съставен на 13.12.2021г., на основание чл.65 от ЗМВР, с който В.В. бил предупрежден да се въздържа от извършването на домашно насилие спрямо съпругата си и да не отправя заплахи за саморазправа и да не нанася телесни повреди на същата.

Представени са и епикризи на ищеца, от които е видно, че от 1998г. същият има проблем с дясната си раменна става, на която са били провеждани оперативни лечения по повод на тумор в същата.

Представени са два броя служебни бонове, съгласно които на 28.02.2022г. ищецът превел на ответницата сумата от 100.00 лева, а на 29.03.2022г. ѝ е превел сумата от 150.00 лева, като съгласно твърденията му са за издръжката на детето. Представени са и разписки за заплатена от ищеца потребена електроенергия за семейното жилище за периода 08.10.2021г. до 07.11.2021г.; заплатена такса за интернет за месец 11.2021г., както и за заплатен наем на общинското семейно жилище за м.12.2021г. и м.02.-04.2022г.

От представения по делото социален доклад /л.57-58 от делото/ се установява, че основни грижи за детето Г. се полагат от нейната майка. Малолетната е добре облечена с подходящи за възрастта си и сезона дрехи. При посещение на адреса, където детето живее – апартамента в гр.Р***, ул.”Й***” № 3, бл.52, вх.3, ет.3, момичето разполага с всичко необходимо за своето развитие – самостоятелна детска стая, кът за учене, много лични вещи, дрехи и аксесоари. Детето живее към момента със своята майка и пълнолетния си брат П. Апартаментът се състои от три стаи, кухня, коридор, баня и санитарен възел. В дома се поддържа безупречен ред и хигиена. Р.П. получава лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл.74 от КСО, със срок до 30.06.2022г. в размер на 314.50 лева месечно, както и месечна добавка към пенсията в размер на 130.50 лева. Майката получава и месечна помощ по чл.70 от Закона за хората с увреждания в размер на 28.91 лева. Получава и месечна помощ по чл.7 от Закона за семейните помощи за деца от 45.00 лева. П. е информирала и че работи без трудов договор във фирмата на своя брат, за което получава около 400.00 лева месечно. Детето Г. е записана и посещава детска градина „Снежанка“ –

гр.Русе. Според учителките тя е обгрижено и обичано дете, посещава детската градина в чист и спретнат вид. Двамата родители проявяват интерес към развитието на дъщеря си и комуникират достатъчно често с персонала на детската градина. Г. контактува с роднините си по майчина и бащина линия, както и с близки на родителите си. Р.П. е успяла да осигури на детето си сигурна и спокойна семейна среда, задоволявайки адекватно нуждите му от обич, внимание и емоционална топлина. Майката притежава необходимите родителски качества и потенциал за полага грижи за отглеждането и възпитанието на дъщеря си.

От изготвения по делото социален доклад /л.89-90 от делото/ се установява, че по данни на ищеца през 2018г. взаимоотношенията му с ответницата се обтегнаха, като причината за това била, че тя не се отнасяла добре с роднините му – неговите майка и сестра. По тази причина той през по-голямата част от седмицата прекарвал в къщата в с.Костанденец, където живее майка му, а детето Г. всяка седмица прекарвала там с тях. Раздялата между страните датира от 14.12.2021г., когато ищецът напуснал окончателно семейното жилище, след извеждането му от там с полицейски екип, поради семеен скандал – според ищеца иницииран и предварително планиран от съпругата му. Постоянният адрес на ищеца е гр.Р***, ул.“Д****“ № 3, бл.10, вх.1, ет.7, който апартамент е собственост на неговата майка. Апартаментът се състои от две стаи, кухня, коридор и санитарен възел, като е обзаведен с всичко необходимо за едно домакинство, поддържа се в ред и хигиена. Жилището основно се ползва от сестрата на ищеца, когато тя пребивава в града. Детето не е живяло в този дом, като по сведения на бащата то прекарва времето си с него в с.Костанденец, където в къщата за Г. е обособена самостоятелна детска стая, с необходимите й лични вещи и много играчки. В.В. получава лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл.74 от КСО в размер на 314.50 лева месечно, както и месечна добавка към пенсията в размер на 130.50 лева. Получава и месечна помощ по чл.70 от Закона за хората с увреждания в размер на 28.91 лева. Работел и в строителството без трудов договор, както и извършвал преводи от английски език. Занимава се и с земеделска дейност, като имал овощна градина. По негови данни от началото на 2022г. е реализирал доходи в размер на около 7 000.00 лева или около 1 000.00 лева месечно. Детето Г. е привързана и към двамата си родители и се радва на тяхното внимание. Момичето контактува ежеседмично с баща си. В.В. е заявил пред социалните работници, че е създал необходимите условия за отглеждането на детето в дома му в с.Костанденец, а при необходимост би могъл да създаде такива и на постоянния си адрес в гр.Русе.

В показанията си свидетелките Г. Г. Ф. и Т. П. В., които са майка и сестра на ищеца и М. В. Г., излагат впечатленията си от семейния живот на съпрузите и причините довели до раздялата им и влошаване на семейните им взаимоотношения.

В показанията си свидетелите П. И. А. – син на ответницата, П. И. П. – баща на ответницата и Ел. Пл. Ив., излагат впечатленията си от семейния живот на съпрузите и причините довели до раздялата им и влошаване на семейните им взаимоотношения.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прави следните правни изводи:

Съпружеските отношения между страните са прекъснати окончателно и безвъзвратно, като не може да се очаква същите да бъдат заздравени. Видно от установената по делото фактическа обстановка между тях липсват отношения, основаващи се на взаимно доверие, разбирателство, обща насоченост и грижа за семейството. Налице е и фактическа раздяла - от 14.12.2021г., като след това двамата съпрузи не поддържат контакти и отношения помежду си и не са правили опити да заздравят брачните си отношения. Видно и от цялостното им поведение в съдебните заседания, отношенията между тях продължават да се влошават, като дори са стигнали до фазата на нетърпимост. Това води до извода, че бракът им изцяло е лишен от дължимото съдържание, съгласно разпоредбата на чл.14 и сл. от СК и съществува само формално. Относно вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака, въз основа на събраните по делото доказателства, съдът приема, че тя е и на двамата съпрузи. Влошаването на отношенията между съпрузите е започнало след конфликта, който е възникнал между майката на ищеца и ответницата. След този момент Р.П. е започнала да демонстрира непоносимост към роднините на съпруга си – неговите майка и сестра. Това е довело и до напрежение между съпрузите, като естествената реакция на ищеца е била да защити роднините си, а и работата му като земеделски производител изисквала прекарване на повече време в с.Костанденец, където съпругата му отказвала да ходи. Така съпругата му започнала да се отчуждава от него, а когато той пребивавал в гр.Русе, съпругата му прекарвала повече време при своите приятели – в дома на свид.Е. П. И.. Въпреки, че съпругът ѝ се дразнел от тези ѝ отсъствия и посещения в това семейство, тя не е преустановила това си поведение, като ескалацията е възникнала след случката с разтриването на мъжът М, което детето видяла. Това станало повод за ревност от страна на съпруга ѝ, което в крайна сметка е довело и до раздялата им. Следва да се отбележи и че процесният брак е втори за ответницата и първи за ищеца, като П. има родено дете от първия си брак, което е живяло със страните. Именно като нейн втори брак ответницата е следвало да бъде балансър в отношенията между съпруга ѝ и детето П., а и в отношенията между роднините на съпрузите. Тя обаче не е могла да постигне това. Ищецът е правил опити да въздейства възпитателно по отношение на грешни постъпки на детето П., които обаче са били възприемани, като агресивно и лошо отношение към него, което не би следвало да се тълкува така. Съпрузите са живели заедно почти 15 години, като през този период от време В.В. също е осигурявал средства за издръжката на детето П., участвал е в неговото отглеждане и възпитание. Видно обаче от показанията на майката на ищеца, П. само няколко пъти е посещавал роднините на доведения си баща и то като малък, като не е правил това от доста години. Нямали са контакти помежду си и родителите на съпрузите, като причина за това също се излага дистанцирането на ответницата. От своя страна пък ищеца често се е държал грубо със съпругата си, проявявал е неразбиране към нейните желания, правил е неуместни забележки за родителите на съпругата си /видно от показанията на бащата на ответницата/, наричал я е с обидни думи. Той също не е успял да постигне някакъв баланс в отношенията на роднините му с неговата съпруга, което също е ставало и повод за скандали. Вместо двама съпрузи с общи усилия да преодолеят настъпилите противоречия между тях, с оглед грижата и отглеждането на детето си, те

взаимно се упреквали и обвинявали за поведението си, а от там се стигнало да се влошат отношенията между тях и то до нетърпимост, че да се стигне и до фактическата им раздяла. В това се изразява виновното поведение и на двамата съпрузи, довело до разстройството на брачните им отношения. Поради гореизложеното съдът намира, че бракът на страните следва да се прекрати с развод поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство, по вина и на двамата съпрузи, които са нарушили етичните си задължения като съпрузи, регламентирани в чл.14, чл.15 и чл.17 от СК.

По отношение упражняването на родителските права спрямо роденото от брака дете, съдът счита, че същите следва да се предоставят на майката. От изготвените социални доклади по делото е видно, че основни грижи за детето Г. се полагат от нейната майка. След раздялата между съпрузите детето приоритетно е останало да живее при своята майка в гр.Русе, в семейното жилище, където за него е осигурена подходяща среда за неговото развитие. От раждането си детето живее в този дом и е свикнало със семейната и домашна обстановка. Р.П. е успяла да осигури на детето си сигурна и спокойна семейна среда, задоволявайки адекватно нуждите му от обич, внимание и емоционална топлина. Съдът намира за неоснователно възражението на ищеца, че с оглед психичното заболяване на ищцата, тя не е годна като родител да отглежда малолетната си дъщеря. Действително П. страда от психично заболяване, съгласно представеното решение на ТЕЛК. По делото обаче няма никакви доказателства, че същото е навредило по някакъв начин на детето – тя да е била агресивна към него или да е дезинтересирала от грижите за дъщеря си. Детето Г. е записана и посещава детска градина „Снежанка“ – гр.Русе, като и предстои да бъде и ученичка в първи клас. Следва да се отчете и пола и възрастта на детето – момиче, което няма навършени още 6 години, като това води до извода, че майката към момента е по-пригодния родител, който следва да упражнява родителските права в сравнение с бащата. От същите социални доклади е видно, че Р.П. притежава и необходимите родителски качества и потенциал за полага грижи за отглеждането и възпитанието на дъщеря си. Ищецът приоритетно към момента живее в с.Костанденец, където води и детето при контактите си с него през почивните дни. Той няма жилище в гр.Русе, а това, на което е регистриран постоянният му адрес е собственост на неговата майка и приоритетно в него живее неговата сестра. Самият ищец пред социалните работници е заявил, че детето никога не е живяло в този апартамент, а намерението му е ако упражнява родителските права, той да живее с детето в с.Костанденец, в къщата при бабата по майчина линия. Там той е създал и нужните условия за отглеждането на дъщеря си. Ако родителските права бъдат упражнявани от него, това ще създаде затруднения за детето с ежедневни пътувания до училище в гр.Русе или до промяна на училищното заведение. Съдът счита, че малолетната в гр.Русе ще получи по-добро образование и че семейната обстановка и обкръжение, с които тя е свикнала е именно тази в гр.Русе. Промяната им би довела до негативни последици и неудобства за детето. Следва да се отбележи и че бащата също притежава необходимия родителски капацитет за отглежда дъщеря си, като дори той е правил това сам, когато съпругата ме преди време е била в чужбина. Детето е привързано и към двамата си родители, с които има изградена силна емоционална връзка. Към момента обаче малолетната е свикнала да бъде по-близо до

своята майка, като пример за това се дава и от случката описана в социалния доклад на л.89 от делото, когато то не е поискало да се качи с баща си в апартамента, а е поискало да остане с майка си. По гореизложените съображения обаче съдът намира, че към момента майката най-добре би полагала ежедневните грижи за дъщеря си, тя притежава необходимия родителски капацитет и на нея следва да се предоставят упражняването на родителските права. За да не се прекъсва връзката на бащата с детето, на същия следва да се определи режим на лични контакти и отношения с малолетната му дъщеря. Съдът намира, че режима на лични контакти следва да е по-разширен от този посочен от майката в отговора ѝ и по стеснен от този посочен от ищеца в исковата му молба, като го определи служебно. В интерес на малолетното дете е да поддържа постоянни и нормални взаимоотношения и с двамата родители, както и с техните роднини. По разширения режим на бащата е необходим за да може да изгради близост и нормални родителски взаимоотношения с дъщеря си, като и малолетната следва да изгради и такива отношения с роднините си по бащина линия, каквито вече са изградени и следва да продължат. Поради това режимът следва да е: да го вижда и взема при себе си всяка първа и трета седмица от месеца от 17.00 часа в петък до 17.00 часа в неделя с преспиване; 30 дни през лятната ваканция, като това време не съвпада с ползването на годишния отпуск на майката; всяка четна година за Коледните празници от 12.00 часа на 24-ти декември до 12.00 часа на 26-ти декември и всяка нечетна година за Новогодишните празници от 12.00 часа на 31-ви декември до 18.00 часа на 1-ви януари.

Местоживеенето на детето следва да се определи да е при майката, тъй като тя ще упражнява родителските права.

С оглед на това, че майката ще упражнява родителските права по отношение на детето, както и че по делото липсва спор между страните кой да ползва семейното жилище, което е общинска собственост, то ползването на семейното жилище, собственост на Община – гр.Русе, находящо се в гр.Р***, ул."Й****" № 3, бл.52, вх.3, ап.6, следва да се предостави на ответницата Р. П. П..

На основание чл.143, ал.2 от СК, родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца. Това задължение е безусловно и не зависи от тяхната работоспособност или възможност да се издържат от имуществото си. Към настоящия момент детето Г. В. В. е на 5 години и 9 месеца, родена на 09.11.2016г. и през учебната 2021/2022г. малолетната Г. посещава детска градина „Снежанка” в гр.Русе, а през учебната 2022/2023г. ѝ предстои да бъде ученичка в първи клас. Предвид възрастта си тя има съответните нужди от храна, облекло, а за в бъдеще и учебни пособия и други, необходими за правилното ѝ физическо и интелектуално развитие. Детето няма никакви изключителни нужди извън тези за дете на неговата възраст, за което по делото не се сочат доказателства, а и няма такива твърдения от страните. От изготвените социални доклади по делото е видно, че майката реализира месечен доход от получавана пенсия, добавки, семейни помощи и трудова дейност в размер на около 900.00 лева, а ищецът реализира месечен доход също от получавана пенсия, добавки, семейни помощи и трудова дейност в размер на около 1 000.00 лева. Предвид изложеното и като съобрази възрастта и нуждите на детето, както и доходите,

които реализират неговите родители, съдът намира, че двамата могат да осигуряват, а и е необходима месечна издръжка за посрещане на нуждите на малолетната Г. в размер на 380.00 лева. От тази общо определена издръжка, бащата следва да заплаща месечна издръжка в размер на 200.00 лева, а останалата част от издръжката следва да се поеме от майката. Приоритетното заплащане на издръжка от страна на бащата е обусловено от обстоятелствата, че той реализира малко по-висок месечен доход от този на майката, както и че последната ще полага и непосредствените грижи за отглеждане и възпитание на детето. Така определения размер на издръжката съдът счита за достатъчен с оглед възрастта и нуждите на детето, както и доходите, които родителите ѝ реализират. Размерът ѝ е малко над сега определения нормативен минимален размер по чл.142, ал.2 от СК, представлява 1/5 от месечния доход на бащата и е във възможностите му да я заплаща, като с останалите реализирани от него доходи той може да посреща собствените си нужди. Определената издръжка се дължи от датата на предявяване на иска /в случая от страна на ищцата/ – 09.03.2022г., ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, с падеж 20-то число на месеца, за който се дължи издръжката, до настъпване на обстоятелства, водещи до нейното изменение или прекратяване.

По отношение на иска по чл.149 от СК, съдът намира същия за доказан по своето правно основание. Съгласно същата разпоредба издръжка за минало време може да се търси най-много за една година преди завеждане на иска. Основната идея по този текст на законодателя е, че вероятно нуждата от издръжка е била вече налице и майката е правила опити за доброволното ѝ получаване, но ѝ е било необходимо време за да подготви и организира съдебната си претенция. През този период от време, сигурно тя е търсила средства от други лица, към които се е задължила. Майката не е длъжна да доказва нуждата на детето от издръжка през този период. Обратно, ако бащата твърди, че тя не е съществувала, например, тъй като лицето е било трудоспособно и реализирало доходи, могло е да се издържа от собствено имущество или че доброволно е плащал издръжки, то това следва да бъде доказано от негова страна в настоящия процес. По делето не се спори от страните, а и от показанията на свидетелите е видно, че двамата родители живеят във фактическа раздяла от 13.12.2021г., като детето е останало да живее при майката в гр.Русе, а бащата се е преместил в с.Костанденец, в къщата на своята майка. Предвид изложеното по-горе и като взе предвид възрастта и нуждите на детето Г., възможностите и доходите, които могат да реализират ответницата и ищеца, съдът намира, че размера на дължимата от бащата издръжка за минал период следва да бъде също в размер на 200.00 лева или същата за периода 13.12.2021г. до 08.03.2022г. възлиза в общ размер на 566.67 лева. Ответникът е представил по делото два броя служебни бонове, съгласно които на 28.02.2022г. превел на ответницата сумата от 100.00 лева, а на 29.03.2022г. ѝ е превел сумата от 150.00 лева, за издръжката на детето. Този факт не се оспорва от ответницата. Поради това тази парична сума от 250.00 лева следва да се приспадне от общо дължимите издръжки за минало време от 566.67 лева и остава да се дължи издръжка за минало време в размер на 316.67 лева. Представените доказателства за платени от ищеца наеми на семейното жилище и платен интернет не следва да се приспадат, тъй като тези средства не са били дадени за издръжката

на детето, В. доброволно ги е платил, без да е бил длъжен за това и без поставени условия, поради което с тези пари ответницата следва да се счита, че е дарена. До размера от 316.67 лева исквете за издръжка за минало време следва да се уважат, а в останалата им част до пълния предявен размер от 566.67 лева да се отхвърлят като неоснователни. Върху присъдената главница следва да се присъди и законна лихва считано от датата на предявяване на исквете – в случая направено от ищцата с отговора на исковата молба 09.03.2022г. до окончателното им изплащане.

По отношение на предявения иск с правно основание чл.145 от СК за претендираната издръжка от съпругата, която ищецът да ѝ заплаща в размер на 180.00 лева месечно, съдът намира същия за неоснователен, тъй като ответницата също се явява виновен за разстройството на брака съпруг и не са налице предпоставките на чл.145, ал.1 от СК. Същата реализира и доходи в размер на около 900.00 лева месечно, както бе посочено по-горе, поради което същата няма и нужда от издръжка, която да ѝ бъде заплащана. Като неоснователен този иск следва да се отхвърли изцяло.

По изложените по-горе съображения и уважаване на исквете на ищцата, предявените от ответника насрещни обективно съединени икове: да бъде прекратен с развод брака му с ищцата по нейна вина; да му бъде предоставено на него упражняването на родителските права по отношение на двете деца; местоживеенето на последните да бъде определено при него; на майката да се определи режим на лични контакти и отношения с децата и майката да бъде осъдена да заплаща на децата месечни издръжки от по 160.00 лева за всяко едно от тях, следва да се отхвърлят като неоснователни.

След развода ищцата следва да продължи да носи предбрачното си фамилно име – П., което не е променяла при сключването на гражданския брак.

На основание чл.329, ал.1 от ГПК и предвид това, че двамата съпрузи се явяват виновни за разстройството на брака, направените от тях разноси по делото остават така, както са ги направили.

На основание чл.6, т.2 от ТДТКСГПК следва да се определи окончателна държавна такса за производството по делото. Съдът определя същата в размер на 50.00 лева, която страните следва да бъдат осъдени да заплатят по равно, по бюджетната сметка на Районен съд – гр.Русе. Ищецът В.В. следва да бъде осъден и да заплати по бюджетната сметка на Районен съд – гр.Русе, държавни такси върху определения размер на издръжката на детето от 288.00 лева – определена 4% върху тригодишните ѝ платежи и 12.67 лева - определена 4% върху общият размер на издръжката на детето за минало време.

По отношение на направеното от пълномощника на ответницата искане да бъде наложена на ищеца глоба по чл.92а от ГПК, поради неоснователно отлагане на делото, съдът намира същото за неоснователно. Действително делото беше отложено поради поискано от ищеца изготвяне на съдебна психологично-психиатрична експертиза, за която той не внесе определеното възнаграждение и същата беше заличена в последното съдебно заседание. Първо това негово искане е процесуално допустимо с оглед формиране на защитата му по

делото и твърденията му за непригодност на майката да упражнява родителските права по отношение на детето, поради психичното ѝ заболяване. Експертизата обаче беше назначена преди определяне на привременните мерки по делото, от който явно ищецът е останал доволен, след като промени становището си по това направено доказателствено искане, както и след определяне на възнаграждението на вещите лица, което не е в малък размер и очевидно непосилно за заплащане от негова страна. Следва да се отбележи и че съдът предупреди в съдебно заседание устно страните, че изготвяне на такава експертиза ще продължи доста дълго във времето – над 6 месеца, с оглед опита който има по други дела, което явно също е причина ищецът да се откаже от това доказателствено искане, за да не се протаква разглеждане на делото във времето. По тези съображения съдът намира, че ищецът не е причинил неоснователно отлагане на делото и не следва да му бъде налагана глоба по чл.92а от ГПК. Това искане като неоснователно следва да се остави без уважение.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД ПОРАДИ НАСТЪПИЛО ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЙСТВО бракът между В. П. В. от гр.Р***, ул.”Д****” № 3, бл.10, вх.1, ет.7, ап.20, с ЕГН: ***** и Р. П. П. от гр.Р***, ул.”Й****” № 3, бл.52, вх.3, ет.3, ап.6, с ЕГН: *****, сключен на 23.08.2016г. в гр.Русе, с акт за граждански брак № 463 от с.дата на длъжностното лице по гражданско състояние при Община – гр.Русе, по вина и на двамата съпрузи.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на роденото от брака малолетно дете Г. В. В., родена на 09.11.2016г., с ЕГН: *****, на майката Р. П. П., с ЕГН: *****, като за бащата В. П. В., с ЕГН: *****, се определя режим за лични контакти и отношения с детето – да го вижда и взема при себе си всяка първа и трета седмица от месеца от 17.00 часа в петък до 17.00 часа в неделя с преспиване; 30 дни през лятната ваканция, като това време не съвпада с ползването на годишния отпуск на майката; всяка четна година за Коледните празници от 12.00 часа на 24-ти декември до 12.00 часа на 26-ти декември и всяка нечетна година за Новогодишните празници от 12.00 часа на 31-ви декември до 18.00 часа на 1-ви януари.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на малолетното дете Г. В. В., родена на 09.11.2016г., с ЕГН: *****, да е при майката Р. П. П., с ЕГН: *****.

ПРЕДОСТАВЯ ползването на семейното жилище, собственост на Община – гр.Русе, находящо се в гр.Р., ул.”Й.” № 3, бл.52, вх.3, ап.6, на Р. П. П., с ЕГН: *****.

ОСЪЖДА В. П. В. от гр.Р***, ул.”Д****” № 3, бл.10, вх.1, ет.7, ап.20, с ЕГН: *****, да заплаща на малолетното си дете Г. В. В., родена на 09.11.2016г., с ЕГН: *****, чрез нейната майка и законен представител Р. П. П., с ЕГН: *****, месечна издръжка в размер на 200.00 /двеста/ лева, считано от 09.03.2022г., ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, с падеж 20-то число на месеца, за който се

дължи издръжката, до настъпване на обстоятелства, водещи до нейното изменение или прекратяване.

ОСЪЖДА В. П. В. от гр.Р***, ул."Д****" № 3, бл.10, вх.1, ет.7, ап.20, с ЕГН: *****, да заплати на малолетното си дете Г. В. В., родена на 09.11.2016г., с ЕГН: *****, чрез нейната майка и законен представител Р. П. П., с ЕГН: *****, издръжка за минало време – за периода 13.12.2021г. до 08.03.2022г. включително в общ размер на 316.67 лева /триста и шестнадесет лева и шестдесет и седем стотинки/, ведно със законната лихва върху главницата считано от 09.03.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявеното от Р. П. П., с ЕГН: *****, против В. П. В., с ЕГН: *****, искане да бъде осъден бащата да заплати на малолетното си дете Г. В. В., родена на 09.11.2016г., с ЕГН: *****, издръжка за минало време – за периода 13.12.2021г. до 08.03.2022г. в частта от 316.67 лева /триста и шестнадесет лева и шестдесет и седем стотинки/ до пълния предявен размер от 566.67 лева /петстотин шестдесет и шест лева и шестдесет и седем стотинки/, като НЕОСНОВАТЕЛНО.

ПОСТАНОВЯВА след прекратяването на брака жената Р. П. П. да носи предбрачното си фамилно име – П., което не е променяла при сключването на гражданския брак.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Р. П. П., с ЕГН: *****, против В. П. В., с ЕГН: *****, иск за заплащане на месечна издръжка на съпругата в размер на 180.00 /сто и осемдесет/ лева месечно за срок от две години, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение за прекратяване на брака, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОТХВЪРЛЯ предявеното от Р. П. П., с ЕГН: *****, против В. П. В., с ЕГН: *****, искане да бъде прекратен с развод брака ѝ с ищеца по негова вина, като НЕОСНОВАТЕЛНО.

ОТХВЪРЛЯ предявените от В. П. В. от гр.Р***, ул."Д****" № 3, бл.10, вх.1, ет.7, ап.20, с ЕГН: *****, против Р. П. П. от гр.Р***, ул."Й****" № 3, бл.52, вх.3, ет.3, ап.6, с ЕГН: *****, обективно съединени иски: да бъде прекратен с развод брака му с ответницата по нейна вина; да му бъде предоставено на него упражняването на родителските права по отношение на детето; местоживеенето на последното да бъде определено при него; на майката да се определи режим на лични контакти и отношения с детето и майката да бъде осъдена да заплаща на дъщеря си месечна издръжка в размер на 177.50 лева /сто седемдесет и седем лева и петдесет стотинки/, като НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА В. П. В. от гр.Р***, ул."Д****" № 3, бл.10, вх.1, ет.7, ап.20, с ЕГН: *****, да заплати по бюджетната сметка на Районен съд – гр.Русе, сумата от 325.67 лева /триста двадесет и пет лева и шестдесет и седем стотинки/ – допълнителна държавна такса за производството по делото и държавни такси върху определените размери на издръжките на детето за бъдеще и за минало време.

ОСЪЖДА Р. П. П. от гр.Р***, ул."Й**** Г****" № 3, бл.52, вх.3, ет.3, ап.6, с ЕГН: *****, да заплати по бюджетната сметка на Районен съд – гр.Русе, сумата от 25.00

/двадесет и пет/ лева – допълнителна държавна такса за производството по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното от пълномощника на ответницата искане, да бъде наложена на ищеца В. П. В. глоба по чл.92а от ГПК, като НЕОСНОВАТЕЛНО.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Русенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Русе: _____